

HOZZÁSZÓLÁS MOLNÁR LÁSZLÓ OKTÓBERI CIKKÉHEZ

Egyre növekvő érdeklődéssel olvastam a szerző gondolatébresztő mondatait. Finom diplomáciával és nem kevés iróniával tökéletes körképet adott ágazatunk regresszív szukcessziójáról, amely az elmúlt 10 év ágazati irányítása révén különösen felerősödött. Joggal vetődik fel a kérdés: A gyakorlatban dolgozó szakemberek többségének akarátát tükrözték az ágazatunk szakmai tekintélyét csökkentő döntések?

Úgy vélem, nemmel kell válaszolnunk. A kiválasztottak olyan szűk — de potenciálisan, minden jó szándékú kritikát elsöprő hatalommal rendelkező — rétegét, amely csalhatatlannak vélt döntéseivel és azok végrehajtásával mérhetetlen károkat okozott az erdészársadalomnak. Súlyosbítja az elmúlt időszak megítélését, hogy mindez a tevékenység nem 1—2 ha-os magántulajdont, hanem a *nemzeti vagyont* képező erdeinket tette a rövid távú, nyereségérdekelt szemlélet áldozatává.

Tudom, hogy véleményem ismételtelen eltér az ágazatban szívesebben olvasott simulékony szabványoktól. Egy dolgot azonban megszívlelendőnek tartok. *En 20 éve állandóan tő mellett, az erdőben dolgozom.* Nem kozmetikázott adatokkal, hanem kíméletlen tényekkel és a szakmát alázattal művelő erdészekkel, tervezőkkel és felügyelőkkel találkozom. Ezekre a tényekre csak a mi ágazatunk nem kíváncsi, megsértődik viszont, ha egy laikusnak mondott kívülálló is ugyanezt leírja. Sajnálatosnak tartom, hogy 6 évi tervezői tevékenységem alatt nem tudtam rábírni senkit ágazatunk vezetői közül, hogy egy kötetlen túrávezetés keretében talán módosíthatóvá vált volna döntéshozói szemlélete.

Meggyőződésem, nem a hibákat kell keresni, hanem szembenézni a látható tényekkel. Ehhez viszont én is azt mondom Tisztelt Kollégák „Több időt az ERDŐN!”

Ezek után kérdem én, hogy alakítható ki korrekt erdészeti politika a tő mellett felelősséggel dolgozó szakemberek, erdészek, felügyelők, tervezők, erdészetek megnyugtató támogatása és egyetértése nélkül?

How lehet országos átfogó koncepciót alkotni gyakorlati ismeretanyag, a területek alapos ismerete nélkül? *Mert a mélyben, amely csendben van, nincs helyeslés és egyetértés.* A hárommilliárdos ágazati eredményt nem tudják tiszta szívvel ünnepegni, mivel látják azt, milyen súlyos árat fog fizetni ezért a következő generáció. Sürgősen le kell zárunk nekünk erdészeknek is egy korszakot, és el kell kezdeni lerakni egy szélesebb alapokon álló ágazati koncepciót. S hogy kik legyenek ennek megalkotói? Semmi esetre sem az elmúlt évek reflektorfényben tündöklő vezetői. Talán nem túlzott óhaj, ha ágazatunkat egyszer ismételtelen a szakmailag felkészült, az erdőért mint nemzeti vagyonért felelősséget érző, tekintélyüket még a kontraszelekción ellenére is megőrző, továbbá a gyakorlatot jól ismerő erdészek vezetnék. *Hittelük az erdészársadalom előtt csak nekik lehet!* Elképzeléseik támogatására és a bizalom megnyerésére nem milliárdos — a gyarmati országok szintjét meghaladó —, export teljesítéseket hanem az újratermelés színvonalát, mint az egyik legalapvetőbb erdész tevékenységet helyeznék előtérbe.

Dr. Papp Tivadar

Az erdőhasználati szakosztály ülését Sopronban, az Erdészeti és Faipari Egyetemen tartotta. A rendezvény programja: „Hazai és külföldi új fahasználati és -technikai eredmények bemutatása”. Felkért előadók voltak: *Gólya János* kutató, ERTI és *Mihály Sándor* egyetemi tanársegéd, EFE. A rendezvényen 45 fő vett részt, jelentős számban egyetemi hallgatók is. Örömminkre szolgált, hogy az ifjúság bekapcsolódott az egyesületi munkába. Hozzászóltak: *dr. Rumpf János, Schwarz Dezső, Jablonkay Zoltán, Szabó Lajos és Tóth Zoltán* egyetemi hallgatók, *Ormos Balázs, Keresztes György.*

(Dr. Andor József)